

ՅԱԿՈՒՅ ՄԵՂԱՒՈՐԵԱՆ, ՏՐԱՊԻԶՈՆՅԻ. — (Իրաւագէտ) աշխատեցաւ ճեմարանի, յետոյ կը հետեւի ժընէվի Համալսարանին դասընթացքին. 1882ին ներկայ կ'ըլլայ Թիֆլիսի մէջ գումարուած ուսուցչական ժողովին, նոյն թուականին տեսուչ Տրապիզոնի Համալսարանի վարժ.ին: Ուսուցիչ հայերէնի, գիտութեանց և տոմարակալութեան ժառ. վարժ.ի 1888-1890, 1890ին Պոլիս կը մեկնի և վերջին տարիները կը հաստատուի Պաթում, 1911ին աշխատակից Մշակ թերթին: Հրատարակած է հայ ընտանեկան կեանքի վրայ Զրանսերէն ուսումնասիրութիւն մը:

ՅԱՐՈՒԹԻԻՆ ԶԻՆՃԻՐՃԵԱՆ, ՊՈՒՍԵՑԻ. — Տեսուչ և ուսուցիչ Զմիւռնիոյ Մեսրոպեան վարժ.ին, (Ժամանակ, 1865, Թ. 74). 1865ին ուսուցիչ կը կարգուի ժառ. վարժ.ին, նոյն տարին Խասգիւղի Երեմիա քհ.ին Երուսաղէմ գտնուելու առիթէն օգտուելով Օրացոյց պատրաստելու ուսումը կը սորվի անկէ:

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԶԻՆՃԻՐՃԵԱՆ, ՊՈՒՍԵՑԻ. — Գծագրութեան ուսուցիչ ժառ. վարժ.ի և նկարիչ. նկարչութիւնը սորված է Վենետիկի մէջ. Ս. Յակոբի և Ս. Յարութեան տաճարներուն մէկ քանի պատկերները իր գործերն են: Զիթենեաց լեռան վրայ և Դամասկոսի դրան մօտ վերջին տարիները գտնուած հնագրեան հայկական մոզայիքներու մեծադիր գծագրութիւնները պատրաստած և նուիրած է պատրիարքարանի, որուն աւագ դրան գաւթին մէջ կախուած կը մնան մինչեւ այսօր: Ս. Աթոռոյ դրամարկէն իր պահանջած չորս հարիւր ոսկոյ գումարը 1892ին նուիրած է Ս. Յակոբի վանքին (Արձնգր. Տն. Ժող. Նիստ Լ. 1894, էջ 90):

ՅՈՎՍԷՓ ՏԷՐ ՎԱՐԴԱՆԵԱՆ, ՄԱՐՍՇԵԻ. — Ծ. 1880. հայրը Վարդան ֆհ. աշխ. ժառ. վարժ.ի 1896-1902. ուսուցիչ ժառ. վարժ.ի և նախակրթարանի 1902-1904. պաշտօնէն հրժարելով կը մեկնի Մարաշ. 1915ին ընտանեօք կը տարագրուի Հալէպ, ուրկէ 1920ին կ'ապաստանի Ս. Յակոբի վանքը և զատարակ ուսուցիչ կը կարգուի ժառ. վարժ.ի 1920-1925. սոյն